

Efter någon tids vandring kom Jason till en brusande flod, som tycktes vara för djup att vada över och för strid att simma över. Någon bro syntes inte till, och om det också funnits en båt, hade den inom ett ögonblick krossats mot de vassa klippspetsar, som överallt stucko upp ur vattnet.

— Stackars lille gosse! kraxade en röst tätt bredvid honom. Han måste ha fått en klen uppfostran, eftersom han inte vet, hur han skall komma över en sådan här liten ström. Eller är han kanske rädd för att blöta sina fina sandaler? Det är verkligen synd, att hans fyrbente lärare inte är här och bär honom över på sin rygg!

Jason såg sig förvånad omkring, för han hade inte haft en aning om, att någon fanns i närheten. Bredvid honom stod en gammal gumma med en trasig mantel över huvudet och axlarna. Hon stödde sig mot en stav, vars ena ände var utskuren i form av en gök. Hon såg förskräckligt gammal och rynkig ut, men hennes bruna ögon voro så stora och underbart vackra, att Jason inte fäste sig vid